

Nr. van het arrest

Nr. Corr. Folio

Nr. 2013 CO 78 van het parket

Nr. van de griffie

ARREST

Het Hof van Beroep te Brussel, 15de kamer,
zitting houdend in strafzaken, wijst het volgende arrest :

In zake van het Openbaar Ministerie en van :

De GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR, met burelen te

eisende partij,
vertegenwoordigd door meester
beiden loco meester

alsook door meester
allen advocaat aan de balie van

TEGEN :

_____
wonende te

geboren te oo

beklaagde,
vertegenwoordigd door meester
loco meester

advocaat aan de balie van
advocaat aan de balie van

*****

Beklaagd te :

Te _____ op een onbepaalde datum tussen 1 maart 2002 en 30 januari 2007,
op de percelen gelegen te _____

In overtreding van de artikelen 99, 101, 146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, thans strafbaar gesteld door art. 6.1.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, bepaalde handelingen, werken of wijzigingen te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden zonder voorafgaande uitdrukkelijke schriftelijke vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn of schorsing van de vergunning, zijnde:

1/ het hebben geplaatst van volgende constructies alsook het hebben uitgevoerd van volgende werken:

- het hebben aangelegd van een verharde toegangsweg en een verharde parking naast de woning
- het hebben gebouwd van een 2 meter hoge muur in grijze betonblokken
- het hebben opgericht van een metalen garagebox
- het hebben opgericht van een hondenhok
- het hebben opgeslagen van allerlei bouwmaterialen op het terrein
- het hebben opgericht van houten schuttingen op het terrein
- het hebben opgericht van een veranda met binnenzwembad
- het hebben opgericht van een klinkerverharding met daarop een houten bijgebouw
- het hebben omheind van het terrein met bekaertdraad, metalen en houten palen
- het hebben aangebracht van een lichtreclame

2/ een functiewijziging te hebben doorgevoerd van het pand van woning naar een _____

*****

Gezien de hogere beroepen ingesteld op :

- 30 oktober 2012 door de beklagde en dit tegen alle beschikkingen op strafrechtelijk en burgerlijk gebied;
- 30 oktober 2012 door het openbaar ministerie tegen de beklagde;

tegen een vonnis uitgesproken na tegenspraak door de 16de kamer van de correctionele rechtbank te Leuven d.d. 29 oktober 2012 dat zegt dat de tenlasteleggingen bewezen voorkomen;

Derhalve :

- op strafrechtelijk gebied:

Veroordeelt de beklaagde uit hoofde van de tenlasteleggingen 1 en 2 verenigd tot :

- een geldboete van 200 euro x 5,5 = 1.100 euro of 1 maand vervangende gevangenisstraf;
- een bijdrage van 25 euro x 6 = 150 euro;
- een vergoeding van 32,27 euro;
- de kosten : 171,53 euro;

- betreffende de herstellvordering:

De beklaagde wordt veroordeeld tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, wat betekent het verwijderen van alle constructies (verharde toegangsweg en verharde parking, 2 meter hoge muur in betonblokken, metalen garagebox, hondenhok, houten schuttingen, veranda met binnenzwembad, klinkerverharding met houten bijgebouw) en het verwijderen van de afbraakmaterialen, de lichtreclame, de bekaertdraad en de metalen en houten palen) en het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde. Hierbij dient het strijdig gebruik van het terrein gestaakt te worden.

De hersteltermijn tot herstel van het terrein in de oorspronkelijke staat wordt bepaald op 12 maanden nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde is getreden.

Indien binnen deze termijn van herstel het terrein niet werd hersteld in de oorspronkelijke staat, én het strijdige gebruik ervan niet binnen deze termijn wordt gestaakt, zegt de rechtbank voor recht met toepassing van artikel 6.1.46 VCRO dat de stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien.

Hierbij is overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen.

De overtreder die in gebreke blijft, is verplicht alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid, vermeld in het tweede lid van artikel 6.1.46 VCRO, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank

Zegt voor recht dat melding van dit vonnis zal gemaakt worden in de rand van de overschrijving van de dagvaarding op het hypotheekkantoor van

Zegt voor recht dat dit vonnis dient overgeschreven overeenkomstig art. 160 en ingeschreven in het register van de vergunningen overeenkomstig art. 161 Decreet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999.

*****

Gehoord het verslag van voorzitter

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de eiser tot herstel in zijn middelen, zoals ter zitting ontwikkeld door meester en meester

Gehoord de beklaagde in zijn middelen van verdediging, zoals ter zitting ontwikkeld door meester

Gezien de neergelegde conclusies en stukken.

De hogere beroepen werden regelmatig naar vorm en tijdig ingesteld.

Bij schrijven van 25 augustus 2005 aan het Ministerie van Ruimtelijke Ordening meldde dat hij klacht wil indienen tegen de bouwovertradingen van aan de

Hij deelde mee dat deze eigenaar sedert twee jaar grote werken uitvoerde (met opsomming van deze werken) alsof er een vergunning was maar dat er sinds 1972 voor dat adres geen vergunning meer gevraagd of afgeleverd werd.

Bij aanvankelijk proces-verbaal d.d. 29 januari 2007 werd vastgesteld dat aan de wederrechtelijke bouwwerken werden uitgevoerd.

Deze werden omschreven als volgt:

- rechts naast de woning werd een toegangsweg aangelegd naar een achtergelegen parking, beide aangelegd met waterdoorlatende kiezelverharding;
- een muur van ongeveer 2m hoog werd opgericht met grijze betonblokken vanaf de achtergevel van de oorspronkelijke woning tot ongeveer 7,5m van de achterste perceelgrens;
- de bestemming van de oorspronkelijke woning werd gewijzigd van wonen naar net naam

- links achteraan stond een metalen garagebox van ongeveer 2,5m x 5m en ongeveer 2m hoog;
- tegen de garagebox was een hondenhok van ongeveer 3m x 3m aangebouwd;
- rondom de garagebox lag allerlei bouwmetaal opgeslagen;
- op het terrein bevonden zich houten schuttingen die de parking van de rest van het terrein afscheidden;
- tegen de oorspronkelijke woning was links achteraan een houten veranda aangebouwd met daarin een binnenzwembad;
- achter de veranda lag een ruime, niet waterdooiatende klinkerverharding;
- aansluitend daarop werd een houten bijgebouw opgericht van ongeveer 7m x 4m;
- het terrein werd omheind deels met een Bekaertdraad met metalen palen van ongeveer 2m hoog en deels met houten panelen van ongeveer 1,8m hoog;
- vooraan aan de oorspronkelijke woning staat een lichtreclame op metalen palen en tegen de voorgevel is een lichtreclame aangebracht.

Deze bouwwerken werden, volgens voormeld proces-verbaal, uitgevoerd zonder de voorafgaande en de uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen van

Het goed is volgens het gewestplan (K.B. 7 november 1978) gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Het perceel maakte deel van een verkavelingsvergunning, afgegeven op 5 mei 1965 door het college van Burgemeester en Schepenen van

Bij schrijven d.d. 4 februari 2009 werd de herstellvordering van de stedenbouwkundige Inspecteur, die strekte tot de verwijdering van alle voormelde constructies en tot het staken van het strijdig gebruik als voorgelegd aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, die op 20 maart 2009 een eensluidend advies verstrekke.

Bij brief van 7 april 2009 werd deze herstellvordering dan overgemaakt aan de procureur des Konings.

Op 3 november 2011 werd het dagvaardingsexploot betekend aan de beklagde, overgeschreven op het hypotheekkantoor op 9 november 2011, om te verschijnen op 28 november 2011 voor de correctionele rechtbank te Leuven om zich te verdedigen met betrekking tot de volgende tenlasteleggingen:

Te _____ op een onbepaalde datum, tussen 1 maart 2002 en 30 januari 2007 op het kwestieuze onroerend goed, zonder voorafgaande uitdrukkelijke schriftelijke vergunning, :

1. oprichtingsmisdrijf van de (hierboven) opgesomde constructies;
2. een functiewijziging te hebben doorgevoerd van het pand van woning naar _____

De beklagde werd door de eerste rechter bij vonnis d.d. 29 oktober 2012 schuldig bevonden aan de voormelde tenlasteleggingen en werd veroordeeld tot een geldboete van 200 euro, gebracht met opdecieimen op 1.100 euro (vervangende gevangenisstraf van 1 maand).

De vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand werd gegrond verklaard en de hersteltermijn werd bepaald op twaalf maanden nadat het vonnis in kracht van gewijsde zou zijn getreden en het ambtshalve herstel werd voorzien.

Op 14 september 2012 werd een regularisatieaanvraag ingediend voor de regularisatie van de veranda, bijgebouw en verhardingen van een horecazaak.

Bij beslissing d.d. 19 november 2012 heeft het college van burgemeester en schepenen van _____ een regularisatievergunning toegekend.

Op 4 april 2013 werd een navolgend proces-verbaal opgesteld waarin uitdrukkelijk vermeld werd:

- dat op 19 november 2012 een gedeeltelijke regularisatievergunning werd afgeleverd voor deze werken;
- dat deze vergunning voorzag een regularisatie van:
  - de toegangsweg;
  - de veranda met zwembad;
  - de klinkerverharding met bijgebouw;
  - de gewijzigde functie;
- dat de parking volgens de vergunning diende heraangelegd worden;
- dat de overige constructies niet mede geregulariseerd werden volgens de vergunning en de bijhorende plannen;
- dat de parking nog niet werd heraangelegd, de muur in beton, het hondenhok en de lichtreclames nog aanwezig waren maar de metalen garagebox afgebroken was en er ook geen bouw materiaal meer aanwezig was.

Op strafrechtelijk gebied

Inzake betreffen de tenlasteleggingen oprichtingsmisdrijven die een goed betreffen dat nu gelegen is in niet ruimtelijk kwetsbaar gebied, meer bepaald in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Het staat vast dat op het ogenblik van de vaststellingen op 29 januari 2007 (aanvankelijk proces-verbaal) alle werken waren uitgevoerd.

Uit de brief d.d. 25 augustus 2005, samen gelezen met de daarbij gevoegde uitprint van de website van de het kwestieuze blijkt duidelijk dat op datum van 23 augustus 2005 nog werken aan de gang waren, meer bepaald was "de tuinkamer" nog in de maak.

Uit dit schrijven blijkt tevens dat de werken sedert twee jaar aan de gang waren, dus in augustus 2003.

Als vertrekpunt van de verjaring wordt aldus de datum 31 augustus 2005 genomen, datum waarop de tuinkamer ten vroegste zou kunnen beëindigd geweest zijn.

Het hof is van oordeel dat, in zoverre de ten laste gelegde misdrijven bewezen zouden zijn, deze door eenheid van doel en verwezenlijking een voortgezet misdrijf uitmaken in hoofde van de beklaagde waarvoor de verjaringstermijn een aanvang neemt vanaf het laatste bewezen verklaarde feit dat door eenheid van opzet met de andere feiten is verbonden.

Het staat vast dat in principe de verjaring van een voortgezet misdrijf begint te lopen vanaf het laatste feit dat door eenheid van opzet met de andere feiten is verbonden mits een dubbele correctie, meer bepaald dat:

1. vereist is dat het laatste feit vanaf hetwelk de verjaring voor het geheel begint te lopen, bewezen verklaard wordt;
2. tussen de verschillende feiten die de reeks samenstellen niet een tijdsperiode verliep gelijk aan de op het vorige feit toepasselijke verjaringstermijn, eventueel verlengd ingevolge schorsing of stuiting.

Terecht stelde de eerste rechter dat de beoogde handelingen van tenlastelegging sub 1 nu omschreven worden in art. 4.2.1.1° VCRO en strafbaar gesteld worden bij art. 6.1.1 VCRO. Dit geldt echter niet voor het opslagen van allerlei materieel of afval dat op heden strafbaar wordt gesteld onder art. 4.2.1.5°a VCRO.

Het hof is van oordeel dat de het oprichtingsmisdrijf betreffende de "tuinkamer", zijnde de houten constructie van 7m op 4m in de tuin, bewezen is.

Het staat vast en wordt materieel niet betwist dat deze constructie werd opgericht zonder voorafgaande schriftelijke vergunning noch dat een vergunning daarvoor diende aangevraagd te worden.

Het is totaal ongeloofwaardig dat de beklaagde, zoals hij nu voorhoudt, niet geweten zou hebben dat voor de oprichting daarvan een vergunning diende te worden aangevraagd, vooral rekening houdend met de afmetingen die deze constructie had.

Daarenboven dient toch ook verwezen te worden naar het feit dat dergelijke constructies in de tuin volgens de geldende verkavelingsvoorschriften daarenboven specifiek verboden waren (bijlage Ib) tenzij deze bestemd werden als garage of bergplaats (zie bijlage II stedenbouwkundige voorschriften 6/FL/8).

Aldus kan de datum van 31 augustus 2005 als vertrekpunt van de verjaring aangenomen worden, op voorwaarde dat ten aanzien van de andere hierna eventueel bewezen misdrijven, die de reeks samenstellen, niet een tijdspanne verliep gelijk aan de op het vorige feit toepasselijke verjaringstermijn, eventueel verlengd ingevolge schorsing of stuiting, hetgeen zal blijken uit hetgeen hierna wordt uiteengezet.

De laatste nuttige stuitingsdaad betreft het proces-verbaal van verhoor van de beklaagde van 4 maart 2010 zodat op heden de verjaring nog niet bereikt werd.

Ten onrechte stelt de beklaagde dat hij niet de oprichter is van de metalen garagebox nu deze handeling duidelijk door de klager wordt toegeschreven aan de beklaagde (zie brief 25 augustus 2005), uitgevoerd zijnde in de twee jaar voorafgaand aan de klacht, meer bepaald tussen 25 augustus 2003 en 25 augustus 2005.

Vermits de beklaagde aantoont slechts eigenaar van de aandelen van de die de eigenares is van het onroerend goed, geworden te zijn op 27 mei 2004 en tevens op die datum zaakvoerder van de werd, kan dit misdrijf ten vroegste door hem op 28 mei 2004 gepleegd zijn, zodat er geen tijdspanne verliep gelijk aan de op het vorige feit (houten tuinkamer) toepasselijke verjaringstermijn, meer bepaald vijf jaar.

Hetzelfde geldt voor het hondenhok van 3m x 3m, nu dit tegen de metalen garage werd aangebouwd, hetgeen niet mogelijk was op een ogenblik dat deze laatste er nog niet stond. Daaruit leidt het hof met zekerheid af dat dit hok pas geplaatst werd na de garagebox zodat dit feit eveneens toegeschreven wordt aan de beklaagde en dient gesitueerd te worden na 27 mei 2004 en vóór de vaststelling ervan in het aanvankelijk proces-verbaal van 29 januari 2007.

De beklaagde roept het Besluit van de Vlaamse Regering tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is van 16 juli 2010 in, in werking getreden op 1 december 2010, om voor te houden dat voor het hondenhok geen vergunning noch melding nodig is.

Samengevat geldt de vrijstelling voor vrijstaande gebouwen (onder bepaalde voorwaarden) waarvan de oppervlakte samen maximaal 40m² bedraagt.

Toegepast op deze zaak blijkt dat de vrijstaande gebouwen, zoals aanwezig op het betrokken perceel in 2007, reeds 40m² bedroeg zonder het hondenhok, zodat de beklaagde zich hiervoor niet kon beroepen op de voormelde vrijstelling.

Op heden blijkt echter dat de metalen garagebox werd afgebroken zodat de vooropgestelde 40 m² niet bereikt werd en de beklaagde terecht opwerpt dat diende nagegaan te worden of aan de voorwaarden van het Vrijstellingsbesluit niet werd voldaan.

Vermits niet vaststaat dat op heden de toestand nog vergunningsplichtig is en derhalve nog strafbaar is, dient de beklaagde hiervoor vrijgesproken te worden.

Het feit van de tenlastelegging sub 1, in zoverre betrekking hebbend op het opslaan van allerhande bouw materiaal is, na onderzoek van de zaak door het hof, niet bewezen gebleven in hoofde van de beklaagde.

Dit feit wordt nu strafbaar gesteld door art. 4.2.1.5° VCRO en vereist wel het gewoonlijk gebruiken van de grond voor het opslaan van allerlei materialen, materieel of afval en betreft aldus een gewoontemisdrijf.

De enige beschikbare informatie en vaststelling in het strafdossier met betrekking tot deze inbreuk betreft het aanvankelijk proces-verbaal d.d. 29 januari 2007.

Het gewoonte-aspect werd aldus niet aangetoond zodat de constitutieve elementen van deze inbreuk niet voorhanden zijn.

De brief d.d. 22 maart 2011 van de stedenbouwkundige inspecteur, waarin deze verwijst naar een plaatsbezoek uitgevoerd op 23 februari 2011 waaruit zou gebleken zijn dat de toestand ter plaatse ongewijzigd was, acht het hof niet voldoende om het karakter van de gewoonte aan te tonen nu aan dergelijk schrijven niet de bewijskracht van een proces-verbaal kan worden toegekend.

De beklaagde wordt vrijgesproken voor dit onderdeel van de tenlastelegging sub 1.

De overige feiten van de tenlastelegging sub 1, meer bepaald de parking, de muur, de houten schuttingen, een houten veranda met daarin een binnenzwembad, de klinkerverharding met daarop het houten bijgebouw, de omheining met de Bekaertdraad, metalen en houten palen en de lichtreclame, worden wat de materialiteit ervan betreft niet betwist in die zin dat de beklaagde erkent de dader ervan te zijn in de periode van de tenlastelegging.

Ook voor deze feiten geldt dat er geen tijdspanne verliep gelijk aan de op het vorige feit toepasselijke verjaringstermijn, meer bepaald vijf jaar.

Deze feiten zijn ook moreel toerekenbaar aan de beklaagde nu het hof van oordeel is dat de beklaagde deze misdrijven wetens en willens pleegde, meer bepaald op bewuste wijze en met kennis van zake.

Onder het feit van tenlastelegging sub 2 wordt de beklaagde verweten een functiewijziging te hebben doorgevoerd van het pand van woning naar een

Het staat vast dat teneinde van een gebouw met als hoofdfunctie wonen, een hoofdfunctie van handel of horeca toe te bedelen, een vergunning vereist was en is (sinds 9 september 1984).

Het staat eveneens vast dat het uitvoeren van een niet-vergunde maar vergunningsplichtige functiewijziging een aflopend misdrijf is dat wordt voltrokken van zodra de nieuwe functie zonder voorafgaande vergunning aan het bebouwd onroerend goed wordt gegeven.

De beklaagde houdt nu geloofwaardig voor dat de functiewijziging van woning naar handelszaak niet door hem werd uitgevoerd maar zelfs reeds voltrokken was ten laatste begin 1995.

Vooreerst blijkt dat op het ogenblik dat dit gebouw bij authentieke akte d.d. 6 oktober 1994 door de vorige eigenaars verkocht werd aan de het reeds bestempeld werd als een "handelshuis".

Daarenboven werd in de brief d.d. 26 januari 2010 (stuk 4 van stukkenbundel van de beklaagde) door het schepencollege verklaard dat sedert 1995 een belasting op barmeiden en vanaf 2002 een belasting op werd ingekohierd op de activiteiten uitgevoerd aan

De functiewijziging had derhalve plaats, in de meest ongunstige hypothese, ten laatste op 1 januari 1995 en werd aldus niet voltrokken door de beklaagde zodat deze dan ook dient vrijgesproken te worden voor de tenlastelegging sub 2.

De feiten van de bewezen gebleven misdrijven sub 1 zijn in hoofde van de beklaagde de opeenvolgende voortgezette uitvoering geweest van een zelfde misdadig opzet.

De door de eerste rechter opgelegde straf is aangepast rekening houdend met de ernst der feiten en de persoonlijkheid van de beklaagde die getuigt van gebrek aan respect voor de stedenbouwkundige normen.

Het komt gepast voor uitstel van tenuitvoerlegging van de straf te verlenen en dit voor een periode van DRIE JAAR voor wat betreft de HELFT van de geldboete nu de beklaagde eerder niet veroordeeld werd tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en nu de omstandigheden van de zaak daarenboven een reclassering van de beklaagde laten verhoppen, in de hierna bepaalde voorwaarden van uitstel der tenuitvoerlegging van de straf.

De kosten werden gemaakt door de opsporing en vervolging van de bewezen gebleven misdrijven.

De aan de beklaagde opgelegde vergoeding dient conform art. 1 van het K.B. van 13 november 2012 gebracht te worden op 50 euro en met indexering gebracht op 51,20 euro.

Wat de herstellvordering betreft

In deze zaak wordt een regularisatievergunning voorgebracht van 19 november 2012 van het college van burgemeester en schepenen van afgeleverd naar aanleiding van een aanvraag tot regularisatie van de bouw van de veranda, het bijgebouw en de verhardingen van een horecazaak.

Deze regularisatievergunning brengt mee dat de rechter het herstel niet meer kan bevelen, tenminste zolang die vergunning bestaat, voor zover deze regularisatie wettig werd bevonden en mits de regularisatie van de onwettige toestand conform de daartoe afgeleverde vergunning, in voorkomend geval door het verrichten van de daartoe nodige werken, is uitgevoerd.

Het hof bevindt deze regularisatievergunning wettig en gaat na op welke werken deze betrekking heeft en in hoeverre de opgelegde werken werden uitgevoerd.

Naar aanleiding van deze regularisatievergunning heeft de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur zijn herstellvordering aangepast in die dat deze nog enkel betrekking heeft op:

de heraanleg van de parking, de muur in betonblokken, de metalen garagebox, het hondenhok en de lichtreclame.

Uit het proces-verbaal d.d. 4 april 2013 van de stedenbouwkundige inspecteur blijkt dat:

- de parking nog niet werd heraangelegd zoals bepaald in de vergunning; maar in dezelfde staat is als voorheen;
- de muur in beton nog aanwezig is;
- het hondenhok nog aanwezig is;
- de lichtreclame nog aanwezig is;
- de metalen garagebox afgebroken is;
- er geen bouw materiaal meer aanwezig is.

De herstellvordering met betrekking tot de metalen garagebox is derhalve zonder voorwerp geworden.

In zoverre de herstellvordering betrekking heeft op het hondenhok en het materiaal, waarvoor de beklaagde wordt vrijgesproken, verklaart het hof zich onbevoegd.

Terecht roept de beklaagde in dat de regularisatievergunning ook betrekking had op de lichtreclame en de muur van 2m hoog.

Uit het enkele feit dat hiervan sporen zijn terug te vinden op het bijgevoegde plan kan worden afgeleid dat deze constructies op zich werden geregulariseerd door het college van burgemeester en schepenen. Aan deze aanvraag werd een nota gehecht door de beklaagde en diens architect waarin duidelijk verwezen werd naar zowel de kwestieuze muur als de verlichting.

Daaruit besluit het hof dat het college zich aldus ook uitsprak over een regularisatie van de kwestieuze muur of lichtreclame.

De herstellvordering met betrekking tot deze aspecten is dan ook ongegrond.

Terecht wijst de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur op het feit dat aan de parking voorwaarden werden verbonden, meer bepaald dat die de breedte van 4,5m niet mocht overschrijden (bij snoeien na volgroeing van uw beplanting) volgens het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer d.d. 18 oktober 2012.

De beklagde werpt niet onterecht op nog niet over de nodige tijd te hebben beschikt om deze werken aan de parking uit te voeren.

Het komt dan ook gepast voor de nodige tijd verlenen teneinde deze regularisatie te kunnen naleven.

Eveneens terecht werpt de beklagde op dat de vordering tot volledige afbraak van de parking kennelijk onredelijk zou zijn als herstel nu een kleinere parking wel degelijk vergund werd en geoordeeld werd dat deze overeenstemt met de goede ruimtelijke ordening.

Het uitvoeren van aanpassingswerken aan de parking, zoals voorzien in de regularisatievergunning, volstaat om de plaatselijke ordening te herstellen zodat in die zin de herstellvordering dient uitgesproken te worden.

Het hof is van mening dat deze aanpassingswerken kunnen worden opgelegd, ook al is dit niet het voorwerp van de herstellvordering vanwege de stedenbouwkundige inspecteur.

De gevorderde dwangsom per dag vertraging wordt opgelegd nu uit de behandeling van de zaak en het strafdossier blijkt dat er reden is om aan te nemen dat de beklagde niet vrijwillig zal overgaan tot dat herstel.

De op te leggen dwangsom moet hem er toe aanzetten het rechterlijk bevel effectief uit te voeren of te doen uitvoeren binnen de in functie van de omvang van het herstel hierna bepaalde termijn.

De termijn van TWAALF MAANDEN voor de uitvoering van het herstel komt gepast voor rekening houdend met de aard van de kwestieuze uit te voeren werken.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF,**

RECHTSPREKEND NA TEGENSPRAAK;

Gelet op de in het bestreden vonnis door de eerste rechter aangehaalde wetsbepalingen, alsook de artikelen:

- 24 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;
- 210 en 211 van het Wetboek van Strafvordering;
- 6.1.46 en 6.2.2 derde lid VCRO;
- 6 EVRM;
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie;
- 84 Hypotheekwet;
- 1 van het Koninklijk Besluit van 13 november 2012;

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Bevestigt het bestreden vonnis in zoverre de beklaagde werd veroordeeld tot een bijdrage en de kosten;

Doet het bestreden vonnis voor het overige teniet en opnieuw rechtsprekend:

Spreekt de beklaagde vrij voor de tenlastelegging sub 1, in zoverre betrekking op het hondenhok en het opslaan van allerhande bouw materiaal op het terrein, en voor de tenlastelegging sub 2.

Veroordeelt de beklaagde uit hoofde van de bewezen gebleven tenlasteleggingen, meer bepaald deze sub 1 met betrekking tot de verharde toegangsweg en de verharde parking naast de woning, de twee meter hoge muur in grijze betonblokken, de metalen garagebox, de houten schuttingen op het terrein, de veranda met binnenzwembad, de klinkerverharding met het houten bijgebouw, de omheining van het terrein met Bekaertdraad, metalen en houten palen en de aangebrachte lichtreclame verenigd, tot een geldboete van TWEEHONDERD EURO met opdeciemen gebracht op DUIZEND HONDERD EURO, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn te vervangen door een gevangenisstraf van EEN MAAND;

Zegt dat de tenuitvoerlegging van dit arrest wordt uitgesteld voor een periode van DRIE JAAR voor wat betreft de HELFT van de opgelegde geldboete en dit volgens de voorwaarden van de Wet op de opschorting, probatie en uitstel;

Legt hem een bijdrage op van 50 euro gebracht op 51,20 euro;

Wat de herstelvordering betreft:

Doet het bestreden vonnis teniet en opnieuw rechtsprekend :

Verklaart de herstellvordering met betrekking tot de metalen garagebox zonder voorwerp;

Verklaart zich onbevoegd in zoverre deze betrekking heeft op het hondenhok;
Verklaart de herstellvordering in zoverre betrekking op de lichtreclame en de muur ongegrond;

Verklaart de herstellvordering gegrond in zoverre betrekking op de parking in de volgende zin:

Beveelt de beklagde de aanpassingswerken te doen volgens de regularisatievergunning d.d. 19 november 2012 in die zin dat de maximale breedte 4,5m bedraagt bij snoeien na volgroeing van de beplanting op het terrein gelegen aan de kadastraal gekend onder eigendom van en met inbegrip van verwijdering van eventuele funderingen en het opruimen van alle sloopafval, binnen een termijn van TWAALF MAANDEN vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden, onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per dag vertraging, zonder dat een bijkomende termijn in de zin van art. 1385bis Ger.W. wordt toegekend;

Zegt voor recht dat de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, in geval het arrest niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien overeenkomstig hetgeen bepaald is in artikel 6.1.46 VCRO;

Verstaat dat deze eindbeslissing op de kant van de overgeschreven dagvaarding ingeschreven wordt op de wijze bepaald in artikel 84 van de hypotheekwet.

Zegt voor recht dat dit arrest zal worden ingeschreven in het register van de vergunningen van de gemeente overeenkomstig art. 6.2.2 derde lid VCRO.

Veroordeelt beklagde in de kosten van hoger beroep begroot op 155,98 euro, vaststellend dat deze kosten ondeelbaar veroorzaakt werden door de bewezen misdrijven.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **24 juni 2013**, waar aanwezig waren :

raadsheer d.d. voorzitter,
plaatsvervangend raadsheer,
plaatsvervangend raadsheer,
advocaat-generaal,
griffier.